

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **E. U.**, bytem, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 4.7.2011, č.j. byl odňat žalobkyni ode dne 12.8.2011 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ Blansko ze dne 14.6.2011 již žalobkyně není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 10%.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky ze dne 1.9.2011 doručené žalované dne 7.9.2011. Rozhodnutím žalované ze dne 27.9.2011, č.j. byly námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 4.7.2011 bylo potvrzeno. Uvedené rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

Žalobkyně podala dne 30.11.2011 prostřednictvím žalované žalobu, která byla postoupena zdejšímu soudu dne 7.12.2011. V žalobě uvedla, že její zdravotní postižení bylo nesprávně kvalifikováno, podle posudkového hodnocení se nejedná o značnou nestabilitu, ale

o významné omezení hybnosti kolene. Doložené lékařské zprávy naopak prokazují, že noha není stabilní, jedná se zejména o lékařskou zprávu MUDr. K. ze dne 1.9.2011, který hodnotí stav jako těžké funkční postižení, stav s tendencí ke zhoršování obtíží, jak vyplývá z lékařské zprávy MUDr. K., MUDr. J.M. i MUDr. M.S. V rámci námitkového řízení lékařka ČSSZ doporučila administrativní práce odpovídající středoškolskému vzdělání s maturitou, ve skutečnosti má s administrativními pracemi málo praxe v oboru, který si vyučila, nemůže pracovat pro svoje postižení a ani v jiném oboru ani po třech rekvalifikačních nemůže najít trvalé uplatnění. Navíc v regionu, kde bydlí je práce nedostatek a dojíždět do Brna pro značkou vzdálenost nemůže z důvodu zdravotních, taktéž i finančních. Podle názoru žalobkyně odpovídá její zdravotní postižení kap. XV, oddíl B, položka 10 b), k vyhl. č. 359/2009 Sb., kde je pokles pracovní schopnosti stanoven v rozmezí 20-30 % s navýšením o 10%. Z uvedených skutečností vyplývá, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně správně posouzeného skutkového stavu, bez přihlédnutí k doloženým důkazům. Navrhla proto, aby přezkoumávané rozhodnutí žalované bylo zrušeno.

Žalovaná ve vyjádření ze dne 5.12.2011 sdělila, že při rozhodování je vázána odborným lékařským posudkem, který byl vypracován v prvostupňovém řízení lékařem OSSZ Blansko ze dne 14.6.2011 dále pak v rámci námitkového řízení posudkem lékaře ze dne 21.9.2011. V pořadí druhém posudku, který pokládá za kompletní a odpovídající zjištěnému zdravotnímu stavu je žalovaná vázána. K důkazu navrhla provedení posudku PK MPSV ČR.

Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně v rámci kontrolní lékařské prohlídky provedené lékařem OSSZ Blansko dne 14.6.2011 byla posouzena tak, že není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, nejde již o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 10%. Uvedený posudek byl posléze podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 4.7.2011.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky, v nichž vyjádřila nesouhlas s vydaným rozhodnutím žalované, namítla, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně, neúplně zjištěného stavu. Poukázala na zdravotní obtíže jimiž trpí, dále uvedla i lékařské zprávy, jimiž její zdravotní stav je potvrzen a vyslovila názor, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, oddíl A, položce 1 b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pokles její pracovní schopnosti je tedy vyšší než 35% z možností navýšení o 10% pro gynekologické důsledky.

Žalovaná v návaznosti na ust. § 5 písm. j), § 8 odst. 9, § 88 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění přezkoumala rozhodnutí žalované v plném rozsahu, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 21.9.2011. Žalobkyně byla jednání přítomna, zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je

dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr. Lékařka ČSSZ – LPS, pracoviště pro námitkové řízení se sídlem v Brně konstatovala po prostudování veškeré podkladové dokumentace, že učiněný posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Žalobkyně v rámci jednání byla vyšetřena, lékařka i v návaznosti na prostudovanou doloženou dokumentaci konstatovala, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje její fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti posuzované. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stav po úrazu kolena v minulosti s následným rozvojem gonartrozy. Vzhledem k převážné dělnické profesi byl stav hodnocen jako středně těžké postižení jednoho kloubu na horní hranici rozpětí. V únoru roku 2010 byla provedena nová artroskopie. Stav kloubu byl bez otoku, hybnost volná, jen reziduální instabilita. Vzhledem k tomu, že hlavní potíží je nestabilita kolene při chůzi, lékařka volila jako rozhodující příčinu poškození vazivového aparátu kolene s nestabilitou, potřebou kompenzační pomůcky a omezením pro delší chůzi a stání, vzhledem k poruše inervace – poškození n.saphenus. Pro další postižení hlavně bolesti páteře bez radikulopatie bylo provedeno zvýšení o 10%. Nejedná se o značnou nestabilitu i přes používání kompenzačních pomůcek, ani o významné omezení hybnosti kolene. Dle názoru lékařky zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené dokumentace, ze které nevyplývá posudkově významná progresa zdravotního stavu. Byla sice potvrzena porucha inervace pravé dolní končetiny i mírná nestabilita pravého kolene, jedná se však o stavy, které nepodmiňují invaliditu. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kap. XV, oddíl B, položka 10 a), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhl. zvýšila hodnota o 10% celkově činí 25%. Lékařka prostudovala i lékařské nálezy použité v průběhu řízení o námitkách jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatovala, že obsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu po datu vydání napadeného rozhodnutí, nepodmiňují však vznik invalidity. Na základě provedeného přezkumu došla k výsledku, že posudkový závěr referátu LPS Blansko ze dne 14.6.2011 lze potvrdit. Výsledkem posouzení bylo zjištění, že není invalidní § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 29.2.2012. Posudková komise za účasti odborné lékařky – ortopedky hodnotila zdravotní stav žalobkyně na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dokumentace k námitkovému řízení, a to v přítomnosti žalobkyně, která byla při jednání i vyšetřena. Žalobkyně měla k dispozici i další lékařské nálezy, které byly zahrnuty do posudkového zhodnocení. Posuzovaná byla jako kvalifikovaná pánská krejčová. V 17-ti letech prodělala úraz pravého kolene, další úraz dne 4.1.1992 při jízdě na saních. Pro přetrvávající bolesti byla provedena artrografie a následně operace – rekonstrukce zkráceného vazů. Stěžovala si, že na pravé noze nemůže pořádně stát, bolestí pravého kolene uhýbá, při větších potížích chodí s oporou holí. Posudkovým zhodnocením bylo konstatováno, že jsou přítomny bolesti kolene, hybnost kloubu byla volná. Pro zjištěnou meniskopatii v únoru roku

2010 byl proveden ASK zákrok bez komplikací, není popisovaný komplikovaný průběh v dalším období. Dle EMG ze dne 19.8.2011 postižení funkce n.samphenus vpravo, přítomna lehká hypotrofie svalstva lýtky s lehkou instabilitou kolene. Funkční postižení lehkou nestabilitou kolene s poruchou dynamiky chůze při zátěži bylo lehké. Pokud se týká vertebrogenní algie nebyly vykázané neurologické komplikace či podstatná porucha statiky či dynamiky páteře, funkční postižení bylo lehké. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo vzato zdravotní postižení uvedené v kap. XV, oddíl B, položka 10 a), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%. Vzhledem k dalším postižením se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšila hodnota o 10%, celkem na 25%. Posudková komise nenalezla objektivní podklady pro vyšší hodnocení, za hlavní příčinu zdravotního postižení pokládala nestabilitu kolene při delší chůzi a delším stání s poruchou inervace n.saphenus, některé denní aktivity byly vykonávány s potížemi, proto hodnocení bylo učiněno na horní hranici uvedené položky s navýšením o 10% pro ostatní postižení. Posudková komise proto neshledala důvody pro hodnocení uvedené v kap. XII, oddíl A, položka 1 b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. (středně těžké postižení) podmínkou pro toto zařazení je funkčně významné postižení dvou a více velkých kloubů, což nebylo při jednání prokázáno. Učiněný posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

Žalobkyně při jednání u Krajského soudu v Brně dne 14.3.2012 poukázala na zdravotní potíže jimiž trpí, ke stavu pravého kolene sdělila, že zdravotní problémy jsou datovány od jejich 17-ti let, kdy prodělala úraz při jízdě na motocyklu, následně v roce 1992 při sáňkování. V roce 1993 se podrobila operaci zkříženého vazů, další operace následovala v roce 2002. Při chůzi používá francouzské hole vyjma vzdálenosti do 10 m, kterou zvládá bez použití této pomůcky. Bolesti v pravém koleni jsou více méně stálé, snaží se jim uhýbat tím přecházejí bolesti do oblasti páteře, lokte a ramene levé horní končetiny. Předložila k nahlédnutí a založení do spisu kopie lékařského nálezu MUDr. I.K. , neuroložky ze dne 12.3.2012, z které vyplynulo, že je u ní zjištěna polyet. vertebrealgie s max. LIS sy pravostranného s inc. parézou PDK při spondylartr. změnách LS p. a změnách diskogenních, praecip. l.dx při deg. změnách páteře a diskogenní, cervikobrachialgie levostranné na podkladě deg. změn a diskogenním verif. rtg, s oslabením LHK, thorakalgie. periarthritis humeroscapularis l.sin., hypothyreóza v substituci, deprese. Byla vystavena žádost o vyšetření na CT LSURGAL CLINIC, EMG Rybkova, EMG Rybkova L4,5 L.DX, C5,6, L.SIN.

Zástupkyně žalované navrhla vzhledem k posudku PK MPSV ČR ze dne 29.2.2012 zamítnutí žaloby.

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodů dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Podle ust. § 39 odst. 2 cit. zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně.

Bylo tedy třeba nejprve zjistit, zda žalobkyně ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí tj. ke dni 27.9.2011 splňovala podmínky § 39 odst. 1, 2 cit. zákona či nikoliv. Bylo tedy nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 70%, či pracovní schopnost posuzované poklesla níže. V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů, podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s., přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věci stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na níž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také tomu bylo i v posuzované věci. Z obsahu posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 29.2.2012 plyne, že zasedala v řádném složení za přítomnosti ortopedky, jejíž specializace odpovídala rozhodujícímu zdravotnímu postižení v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu posuzované. Posudková komise vycházela z obsahu posudkové dokumentace, z odborných lékařských podkladů, které byly taxativně uvedeny v obsahu posudku. Seznámila se i s lékařskými nálezy, které měla posuzovaná k dispozici. Dospěla pak ke shodnému závěru jako lékařka ČSSZ – LPS, pracoviště Brno sice, že rozhodujícím zdravotním postižením je stav po úraze pravého kolena.

V kap. XV, oddíl B – postižení končetin, položka 10 – poškození vazivového aparátu kolena / kolen, přílohy k vyhl. č. 359/2009 je toto postižení podle stupně závažnosti odstupňováno od 10 – 30%. Podle položky 10 a) cit. vyhl. nestabilita, potřeba kompenzační pomůcky, omezení pro delší chůzi a stání je ohodnoceno 10-15%, 10 b) značná nestabilita i přes používání kompenzační pomůcky / pomůcek, s výrazným porušením stereotypu funkce končetiny, končetin pro chůzi a stání, ohodnoceno 20-30%.

Jestliže posudková komise podřadila rozhodující zdravotní postižení pod položku 10 a) citovaného oddílu kapitoly a pokles pracovní schopnosti stanovila z rozpětí 10-15% a vzhledem k dalším postižením uvedeným v diagnostickém souhrnu zvýšila podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky hodnotu o 10%, tedy celkem 25%, naskytá se otázka, co by mělo být takovému postupu vytknuto. Posudková komise na rozdíl od lékaře OSSZ Blansko nezařadila zdravotní postižení pod kap. XII, oddíl A, položka 1 b) citované vyhlášky z důvodu uvedených v obsahu posudku. Rovněž přesvědčivě zdůvodnila, proč nenalezla objektivní podklady pro vyšší hodnocení rozhodujícího zdravotního postižení. Žalobkyně sice v rámci jednání předložila další lékařskou zprávu prokazující zdravotní potíže související s vertebrogenním syndromem. Tyto jsou však doposud ve stádiu dalšího vyšetření a bude-li zjištěna progresse případně i posudkově významná jednalo by se o skutečnost, která vznikla až po datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí.

Bylo-li tedy prokázáno, že pokles pracovní schopnosti nečinil k datu vydání napadeného rozhodnutí nejméně 35%, nelze jinak, než uzavřít, že k uvedenému dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Zdravotní stav žalobkyně byl dle názoru Krajského soudu v Brně zjištěn z dostatečného lékařského podkladu, posudkové a skutkové zhodnocení provedené PK MPSV ČR v Brně bylo uznáno jako celistvé, vyčerpávající a přesvědčivé, z posudkovým závěrem se soud ztotožnil a vyvodil právní závěr, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo u žalobkyně o invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění.

Ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. proto žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. března 2012

JUDr. Eva Lukotková
samosoudkyně